
Zkoušení bych nejraději zrušila

Zkoušení bych nejraději zrušila

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

24. 2. 2012, Hospodářské noviny, rubrika: Česko, strana 2, autor: Julie Daňková

Energická doktorka Alena Skálová tráví podstatnou část svého času na konferencích mezi elitními světovými patology. Zvou si ji, aby jim přednášela o nových formách nádorů, které rozklíčovala pod mikroskopem v plzeňské laboratoři. Rozpoznávat nádorová onemocnění učí i mediky plzeňské Lékařské fakulty Univerzity Karlovy. „Netoleruji neznalost studentů v příznamech nemocí, když se je nenaučí vnímat, unikne jim nějaká důležitá diagnóza,“ říká sedmapadesátiletá profesorka Skálová. Tento rozhovor je poslední ze série, v níž HN přibližují zajímavé vysokoškolské kantory. Má být inspirací pro studenty, jimž v únoru končí lhůta na podání přihlášek na univerzity.

HN: Když se řekne patologie, tak většinu lidí napadne mrtvola a pitva. Je to opravdu tak?

To je jenom v seriálech, že sličná patoložka pitvá nebožtíky. Devadesát procent času trávíme tím, že vyšetřujeme v mikroskopu a děláme diagnózu pro živé pacienty. Pitvy jsou na ústupu v celém světě, protože je to drahé, a navíc to bere dost času. Určitě se pitvá méně než dřív a já jsem jenom ráda, protože to nebyla moje nejoblíbenější činnost.

HN: Proč by si patologii měli vybrat čerství absolventi medicíny?

Protože je to obor, který se rozvíjí víc než kdy dřív, dává možnost nahlížet do příčin nemocí, hlavně nádorů. Ze vzorků tkání můžeme nejen říct, o jaký typ nádoru se jedná, ale určit i mnohé jeho vlastnosti, způsob šíření, rizika a určit prognózu pacienta. Můžeme tak účinně přispět k zavedení cílené terapie u některých typů nádorů namísto chemoterapie, která má spoustu vedlejších účinků.

HN: Máte pověst spíše milé zkoušející. Baví vás zkoušet?

To jsem ráda. Myslím si, že chování vyučujících ke studentům má být na vysoké úrovni. Jsou to naši partneři a musíme se k nim chovat profesionálně a spravedlivě. Je jasné, že u zkoušky toho umím víc než student, ale to neznamená, že si ho proto budu nějak dobírat. Zkoušení mě ale nebaví. Dokonce jsme s kolegou přemýšleli, jestli bychom tu zkoušku z patologie mohli úplně zrušit a nechat studenty, ať se učí opravdu jen dobrovolně, ale to se nedá.

HN: Nad čím při zkoušení přivřete oko a přes co naopak nejede vlak?

Určitě zavírám oči nad detaily. To, co člověk se nenaučí do detailů, tak se při určité inteligenci a zkušenosti dozví z knih. Co netoleruji, je neznalost studentů v příznamech nemocí. Když se nenaučí vnímat známky na nemocném, tak jim unikne nějaká důležitá diagnóza.

HN: Jací jsou dnešní medici?

Stejně jako posluchači jiných vysokých škol si užívají svobody, to my jsme neměli. Pro mě je svoboda nejdůležitější životní preference. I medikům se snažím dávat hodně osobní svobody, ale je to dvojsečná zbraň. Někteří se brání, říkají, že bychom je měli více zkoušet, aby je to přinutilo se učit – a to se mi na části studentů nelíbí, nehodlám nikoho zkoušet každý týden.

HN: Využívají medici možnost studia v zahraničí?

My je musíme přemlouvat. Buď se bojí, nebo jsou pohodlní. Já bych jezdila pořád.

HN: Třeba se obávají, že jim zkoušky ze zahraničí neuznáte.

Těžce bojuji s některými kolegy, kteří to nechtějí uznávat. Ale jako prodávka jsem zařídila, aby praxe a stáže ze zahraničí uznávalo studentům studijní oddělení bez účasti vyučujících příslušného předmětu. Snažím se v tom opravdu studenty podporovat. Ta zahraniční zkušenost je nezaplacená, i kdyby se tam naučili menší objem teorie než tady. Mají daleko větší rozhled v oboru a získají úplně jiné kvality.

HN: A co vy? Jak často vyrazíte na zahraniční konference?

Často a ráda. Když se po roce 90 otevřely hranice, tak jsem hned vyjela na stipendium do Finska. Pak jsem začala jezdit na různé evropské kongresy patologů a také se mi začalo dařit publikovat v zahraničí. Nyní už vyjíždím velmi často jako „vyzvaný řečník“ na pozvání. Loni mě oslovili turečtí patologové, letos se chystám do Jižní Afriky.

HN: A co předměty, kde by se budoucí lékaři učili například základům práva či komunikaci s pojišťovnami?

Nemáme možnost moc rozšířit výuku, studenti jsou už tak přetížení. Po návratu ze školy domů se učí ještě třeba šest až osm hodin denně. Ovšem zrovna právní aspekty medicíny začínají být důležitější a důležitější a my je nabízíme alespoň v rámci volitelných předmětů.

HN: Odpočnete si někdy od mikroskopu a od studentů?

Odpočívát se musí. Když odpočívám, tak se snažím dělat něco pro zdraví – kolo, lyže, jóga. Když si někdo neváží vlastního zdraví, tak to mě dráždí.